

UN TRUP SPIRITUAL, CERESC, NE AȘTEPTA

*Spiritual Building Stone No.100
Piatra de Zidire Spirituala Nr.100*

Ioan 1: 1-5, 14 : "La început a fost Cuvântul (Logosul), și Cuvântul a fost cu Dumnezeu (Elohim), și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El, și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El. În El era viața, și viața era lumina oamenilor. Lumina luminează în întunec și întunecul n-a biruit-o. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, (și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl), plin de har și adevăr"

Să ascultăm la ce spune Profetul lui Dumnezeu despre aceasta:

Să ne închidem ochii și să ne imaginăm pentru un moment, și să mergem înapoi, înainte ca acolo să fi fost ceva. Marea fântână a întregii eternități era acel Duh al dragostei, bucuriei, acel spirit al dreptății, acel spirit al adevărului în această perfecțiune. Și apoi, din existența Tatălui, a ieșit Logosul, care era Fiul, care era teofania, care era trupul marelui Jehova Dumnezeu, și a mers înainte într-un trup ceresc. Acesta este Cuvântul. Cuvântul (ieșea) vorbit afară, în mărețe Fântâni de Viață și mergea înainte. Și acolo era teofania, care era Dumnezeu făcut Cuvânt.

Apoi, acea teofanie a fost făcută trup (carne) în Persoana lui Isus Christos (2 Corinteni 5: 17-19). Și atunci toată plinătatea Trinității a locuit în El, împreună, Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt, totul în aceea (în El). (Coloseni 2: 9-10). Și chiar acesta este felul cum noi mergem, drept înapoi la începutul original a lui Dumnezeu. Acolo noi sântem născuți din nou, nu din carne, nu născuți din nou din sânge, ci născuți din nou din Duhul (1Petru1: 22-23). Și în acel Spirit etern al dragostei și dreptății, El vine jos și Își face locul (de locuit) în noi.

Și apoi, când noi murim din această viață, noi mergem în acel trup... Dacă trupul acesta pământesc se desface, noi avem o teofanie în care mergem (intrăm), un trup ceresc (2 Corinteni 5: 1-9).

Atunci, la venirea Domnului Isus Christos, acest trup este ridicat de pe pământ și făcut (transformat) într-o stare glorificată, pentru a trăi în Prezența Lui pentru totdeauna (1Tesaloniceni 4: 16-17). Atunci toată perversiunea, toate lucrurile care au fost în perversiune, toate ies afară din existență. Carnea merge în pedeapsa ei. Iadul își deschide gura și înghite înăuntru tot răul și toată perversiunea. **Și Dumnezeu și mult iubita Lui Biserică, Mireasa Lui, își iau locul lor de a conduce (stăpâni), pentru eternitate. Aceasta este marea speranță a Bisericii Creștine.**

VIATA -- JEFF.IN SUNDAY_ 57-0602 Par. E-22

Și atunci eu m-am gândit seara trecută după ce eu am mers acasă, și m-am întins pentru câteva minute, **eu m-am gândit la timpul când sufletul iese afară din om, ce se întâmplă? Este viața lui interioară care s-a mutat afară (2 Cor.4: 16).** El nu este mort, el trăiește încă. Vedeți, el trăiește pentru totdeauna. Și cei dragi ai noștri care au trecut dincolo de acest vâl, ei sânt într-un trup care noi încă nu știm ce este (1Ioan 14: 1-3). Încă nu este descoperit.

Acolo sânt trei stagii a fiecărui lucru. Este un stagiul a trupului muritor, (1Corinteni 15: 15-22), trupul nemuritor, și apoi l glorificat, a trupului înviat. Doar la fel, celelalte lucruri, cum este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, merg într-un singur canal, și cele trei fac unul. Justificare, sanctificare, botez cu Duhul Sfânt în un singur canal, fac una. Și duh, trup și spirit fac una. Și aceasta călătorește în treiuri, și cele trei sânt una.

Și când sufletul părăsește trupul, el pornește în călătoria lui către un loc de odihnă într-un trup care este într-o formă și asemănare a acestui trup, dar el nu este acest fel de trup.

Dar atunci când acel trup, de felul trupului ceresc, când se întoarce înapoi pe pământ, el își ia substanțele în care a trăit o dată, și atunci el devine un trup glorificat (Matei 27: 51-53). **Acel trup este trupul în care noi l-am văzut pe Domnul Isus în trupul Lui de înviere.** (1Corinteni 15: 42-44 / 48-49).

"Ce vom fi, nu s-a arătat încă", a spus Ioan, "dar noi știm că vom avea un trup glorificat, ca și al Lui. Pentru că noi Îl vom vedea pe El așa cum El este." (1Ioan 3: 2). Și toate aceste mâini zbârcite și aceste țeșuturi rupte jos, toate vor intra în splendoarea tinereții. Voi oameni bătrâni, bărbați și femei, amintiți-vă, aceasta este semnul căderii, vârsta voastră bătrână, (Romani 8: 19-23 / 2Cor. 5: 2-4). **Dar în înviere acolo nu va fi nici un fel de semn de ceva fel de păcat.** Dar de ce Dumnezeu v-a făcut în felul acesta? El v-a adus la o anumită vârstă. Când voi ați fost cam de douăzeci și doi de ani, voi ați fost cel mai bine. Voi mâncați mâncare și deveneați mai puternici, și sănătoși, și ce persoană puternică erați voi. Apoi după aceea, voi ați început să vă zbârciți. Vedeți, moartea s-a instalat înăuntru. **Dar în înviere bătrânețea va fi ștearsă (dizolvată).**

ASCULTATI GLASUL LUI -- JEFF.IN SUNDAY_ 58-1005M Par. E-11 - E-14

Când un bebeluș este format (creat) în pântecul mamei, el ia un anumit fel de viață. Dar prima dată el este un spirit. Și acel spirit (viață) să ia ființă în carne (trup), și acel mic germen de viață începe în carne (trup), și îndată ce iese afară din..... Acum, în pântec, este un mic, tremurat, vibrație de mușchi. Noi știm aceasta. Acelea sânt celule.

Dar îndată ce este născut în această lume și respiră prima lui respirație, el devine un suflet viu. Vedeți? Pentru că îndată ce trupul pământesc este născut în lume, acolo este un trup ceresc, sau un trup spiritual, pe care el îl lasă (în așteptare). Și îndată ce acest trup natural este lăsat, acolo este un trup (cort) ceresc care așteaptă după el: "Dacă aceste cort pământesc este desfăcut, acolo este un cort ceresc așteptând după el" (2Corinteni 5: 1). Doar imediat ce bebelușul este născut pe pământ, în trup, acolo este un trup spiritual care așteaptă să-l primească. Și îndată ce trupul natural este dizolvat, acolo este un trup spiritual așteptând dincolo, o teofanie, cum o numim noi, o teofanie.

Doar așa de repede cum ieșim afară din acesta, noi pășim în acela; acela care nu dorește să bea un pahar de apă rece, sau nu mai are nevoie de o băutură de apă; acela care nu mănâncă, acela care nu este din praful pământului. Dar acela este doar așa de real, și el poate simți, poate strânge mâinile, și doar poate iubi, și totul este perfect. Și trupul acela așteaptă dincolo. Este doar o parte din aceea. Acolo sânt trei din acelea.

Voi v-ați început Viața voastră Eternă chiar aici la altar. Aici este unde voi ați început eternitatea. Oh. Voi ați început Viața Veșnică chiar aici. Atunci tu ești născut din nou, un fiu a lui Dumnezeu. Și când tu mori, tu începi.... Când moartea te lovește în trupul acesta, și inima încetează să mai bată, și roțile muritoare încep să se oprească, acea mică umbră care era o umbră a umbrelor, într-o secundă ea devine o umbră a umbrelor, apoi următorul lucru ea devine umbră, apoi următorul lucru ce devine este un mic lucru, apoi el devine un mic golf, apoi el devine un râu, și următorul lucru el devine un ocean, și după un timp tu stai în prezența celor dragi ai tăi stînd dincolo, îmbrăcați în îmbrăcămintea trupului ceresc, voi vă recunoașteți unul pe altul, și voi vă iubiți unul pe altul. Tu te-ai transformat din nou într-un om tânăr și o femeie tânără. Cu adevărat corect. Ei așteaptă acolo până la venirea Domnului Isus.

Acum, amintiți-vă, acela este un trup ceresc, nu glorificat, ci un trup ceresc. Și într-o zi acel trup ceresc va părăsi cerul împreună cu Isus.

"De aceea Eu vă spun vouă" -(1Tesaloniceni 4: 13-18). Aceste trupuri cerești vin jos și îmbracă trupurile pământești glorificate. "Și noi cei vii care vom fi rămas, vom fi schimbați într-o clipă, la clipeala ochiului, și vom fi luați împreună cu ei să întâmpinăm pe Domnul în văzduh".

FII LUI DUMNEZEU MANIFESTATI – JEFF.IN AD.2 WEDNESDAY_ 60-0518 Par. 67 - 70

Fratele Branham spune despre această experiență în 1960:

Duminica trecută m-am trezit dimineața devreme. Aceea era Duminica, această viziune. Eu întotdeauna eram obosit. Eu întotdeauna mă gândeam la moarte pentru că, eu fiind de cincizeci de ani, timpul meu - nu mă gândeam că era prea mult. Și eu mă întrebam ce aș fi eu în această teofanie, trupul ceresc. Ar putea fi aceea că eu aș vedea pe prețioșii mei prieteni și zic o mică ceață albicioasă trecând și zice, "Acolo merge Fratele Neville", sau el nu ar putea zice, "Salutare Frate Branham". Și când Isus ar veni, eu aș fi om din nou. Adesea m-am gândit la aceea.

Eu visam. Și m-am trezit; m-am gândit, "Eu visez așa de mult. Eu mă întreb de ce". Și m-am uitat jos, și ea era întinsă lângă mine. Și eu m-am sculat pe perina mea, așa cum mulți dintre voi ați făcut, mi-am pus capul pe căpătâiul patului, și mi-am pus mâna în spatele meu. Eu eram întins acolo (zăceam acolo) în felul acesta, și am zis, "Ei bine, eu doar mă întreb ce ar fi pe partea cealaltă. Eu sânt deja de cinci zeci de ani, și nu am făcut încă nimic. Dacă doar aș putea să fac ceva ca să ajut pe Domnul. Pentru că eu știu că eu nu voi fi muritor. Jumătate din timpul meu este dus, cel puțin, sau mai bine de jumătate. Dacă aș trăi atât de mult cât neamul meu, totuși jumătate din timpul meu este dus. Și m-am uitat în jur și eu stăteam acolo pregătit de a mă scula. Era cam ora șapte. Am zis, "Eu cred că eu voi merge jos la biserică în această dimineață, dacă eu sânt răgușit. Mie mi-ar plăcea să-l ascult pe Fr. Neville predicând". Deci am zis, "Ești tu trează, dragă?" Și ea dormea dusă (profund).

Și eu aș vrea ca voi să nu scăpați aceasta. Aceasta m-a schimbat pe mine. Eu nu mai pot fi același Frate Branham care am fost până acum.

Și am privit, și am auzit ceva care spunea, "Tu doar ai început. Presează bătălia. Doar continuă să presezi."

Mi-am scuturat capul un minut, și apoi m-am gândit, "Ei bine probabil eu doar m-am gândit în felul acesta, voi știți, o persoană poate obține ceva imaginație, și am zis, "Eu probabil că mi-am imaginat aceea".

A zis, "Presează bătălia. Doar du-te înainte. Du-te înainte."

Și eu am zis, "Poate eu am zis-o"

Și mi-am pus buzele între dinți, și mi-am pus mâna la gură, și iată că a venit din nou, a zis, "Doar continuă să presezi. Dacă tu doar ai știi ce era la capătul drumului."

Și am auzit ceva spunând, "Ai vrea tu doar să vezi dincolo de cortină?"

Am zis, "Aceasta îmi va ajuta foarte mult" Și am privit, și doar într-un moment, la o răsuflare, eu am venit într-un loc care era înclinat. Eu am privit înapoi, și iată acolo eu eram întins pe pat. Și am zis, "Acesta este un lucru ciudat".

Acum, eu nu aș vrea ca voi să repetați aceasta. Aceasta este înaintea bisericii mele, sau a oilor pe care le păstoresc eu. Oricum ar fi fost, dacă aș fi fost în trupul acesta sau afară, sau ar fi fost o transmutare.... Aceasta nu a fost ca o viziune pe care am avut-o eu vreodată. Eu am putut privi acolo, și eu am putut privi aici. Și cîns eu am ajuns la locul acela mic, eu nu am mai văzut vreodată așa de mulți oameni venind fugind, strigând, "Oh scumpul nostru Frate". Și eu am privit, și femeii tinere, poate cam de vîrsta 18 la 20 de ani, ele își aruncau mâinile în jurul meu strigând, "Scumpul nostru Frate". Și aici veneau oameni tineri în strălucirea tinereții bărbătești, și ochii lor strălucind și privind ca stelele în noaptea întunecoasă, dinții lor așa de albi ca și perlele, și ei strigau, și mă apucau, și strigau, "Oh, scumpul nostru Frate".

Și eu m-am oprit și am privit, și eu eram tânăr. Am privit înapoi la trupul meu bătrân zacând acolo cu mâinile sub cap. Am zis, **“Eu nu înțeleg aceasta.”**. Și aceste tinere femei aruncându-și mâinile lor în jurul meu....

Acum, eu îmi dau seama că aceasta este o audiență mixtă, și eu zic aceasta cu cea mai mare dulceață și gingășie a Duhului. Bărbatul nu poate să-și pună mâna în jurul femeii fără o senzație umană. Dar aceea nu era acolo. Acolo nu era nici ieri nici mâine. **Ei nu se oboseau**. Eu nu am văzut așa femei frumoase în viața mea. Ele aveau părul până jos la brâu, haine lungi, până la picioare, și ele doar mă îmbrățișau. Aceea nu era ca o îmbrățișare cu care chiar propria mea soră m-ar îmbrățișa. Ele nu mă sărutau, și nici eu nu le sărutam. Era ceva ce eu nu am în vocabularul meu, eu nu am cuvinte să spun aceasta. Perfecțiunea nu ar atinge-o. Cuvintele minunate nici măcar nu ar atinge-o. Era ceva ce eu niciodată... voi doar trebuie să fiți acolo (ca să vedeți voi înșivă).

Și m-am uitat în partea aceasta și în partea cealaltă, și ele veneau cu miile. Și eu am zis, **“Acum, eu nu înțeleg aceasta”** am zis, **“De ce, ele....”**

Și iată că vine Hope, aceea era prima mea soție. Ea a alergat, și nu a zis, “Soțul meu”, Ea a zis “scumpul meu frate”. Și ea m-a îmbrățișat, și acolo era o altă femeie care stătea acolo și m-a îmbrățișat, și atunci Hope a prins pe acea femeie și fiecare.....

Și m-am gândit, **“Oh, aceasta trebuie să fie ceva diferit, nu se poate, nu se poate. Acolo este ceva..”**... M-am gândit, **“Oh, aș mai vrea eu să merg vreodată înapoi la acel vechi trup din nou”** (2 Petru 1: 13). Am privit în jur acolo și m-am gândit, **“Ce este aceasta?”** Și am privit bine, și am zis, **“Eu nu pot înțelege aceasta”**. Dar Hope părea că este ca un fel de oaspete de onoare. Și ea nu era mai diferit decât un oaspete de onoare.

Și am auzit o voce (un glas) care vorbea deasupra mea, a zis, **“Tu știi că este scris în Biblie că profeții sânt puși împreună cu poporul lor”**

Și am zis, **“Da îmi amintesc că aceasta este în Scriptură”**.

A zis, **“Iată, aceasta este când tu vei fi adunat cu poporul tău”**.

Am zis, **“Atunci ei vor fi reali, și eu îi pot simți pe ei”**.

“Oh, da, desigur”.

Eu am zis, **“Dar ei sânt milioane. Acolo nu sânt așa de mulți Branhami.”**

Și Glasul a zis, **“Ei nu sânt Branhami, ei sânt convertiții tăi. Ei sânt aceia pe care tu l-ai condus la Domnul”**. Și a zis, **“Unele din acele femei pe care tu crezi că ele sânt așa de frumoase, ele erau mai bine de nouăzeci de ani când tu le-ai condus la Domnul. Nu-I de mirare că ele strigă, “Scumpul nostru Frate”**.

Și deodată ele au strigat împreună, **“Dacă tu nu te-ai fi dus, noi nu am fi aici”**.

Eu am privit în jur, și m-am gândit, **“Ei bine, eu nu pricep”**. Am zis, **“Oh, unde este Isus? Eu vreau să-L văd pe El neaparat.”**

Ei au zis, **“Acum, El este doar un pic mai sus, chiar în direcția aceasta”**. A zis, **“Într-o zi El va veni la tine”** Voi vedeți? A zis, **“Tu ai fost trimis să fii un conducător. Și Dumnezeu va veni, și când El o va face, El te va judeca potrivit cu ceea ce tu i-ai învățat pe ei mai întâi, dacă ei vor intra sau nu. Noi vom intra potrivit cu învățătura ta”**.

Eu am zis, **“Oh, eu sânt atât de bucuros. Și Pavel, și el va trebui să stea în felul acesta? Și Petru va trebui să stea în felul acesta?”**

“Da”

Am zis, **“Eu am predicat fiecare cuvânt pe care ei l-au predicat. Eu nu am deviat de la aceasta nici într-o parte nici în cealaltă. Unde ei au botezat în Numele Domnului Isus Christos, și eu am făcut-o. Unde ei au învățat botezul cu Duhul Sfânt, și eu am făcut-o. Orice ei au învățat, și eu am învățat la fel.”**

Și acei oameni au strigat și au zis, **“Noi știm aceasta, și noi știm că ne vom duce împreună cu tine înapoi pe pământ într-o zi.”** A zis, **“Isus va veni, și tu vei fi judecat conform cu Cuvântul pe care tu ni l-ai predicat. Și apoi, dacă tu vei fi acceptat la timpul acela, (tu vei fi desigur),”** și a zis, **“atunci tu ne vei prezenta pe noi Lui, ca și trofee ale slujbei tale.”** A zis, **“Tu ne vei conduce la El, și cu toții împreună, noi vom merge înapoi pe pământ, pentru a trăi pentru totdeauna”**

Am zis, **“Trebuie eu să mă întorc înapoi acum?”**

“Da, dar continuă să prezezi înainte”.

Am privit, și eu am putut vedea oamenii, doar atât cât am putut cuprinde cu privirea, și ei tot veneau continuu, dorind să mă îmbrățișeze, strigând, **“Oh, scumpul nostru Frate”**.

Chiar în acel moment un Glas a zis, **“Tot ceea ce tu ai iubit vreodată, și tot ceea ce te-a iubit pe tine, Dumnezeu ți-a dat ție aici”**. Și am privit și iată venind bătrânul meu câine, pășind sus. Iată venind și calul meu care și-a pus capul lui pe umărul meu și a nechezat.

A zis, **“Tot ceea ce tu ai iubit, și tot ceea ce te-a iubit pe tine vreodată, Dumnezeu ți-i i-a dat ție (în mâinile tale) prin slujba ta.**

Și eu m-am simțit dus din acel loc minunat. Și am privit în jur. Am zis, **“Te-ai trezit dragă?”** Ea încă dormea și m-am gândit, **“Oh, Dumnezeule, oh, ajută-mă, O, Dumnezeule. Nu mă lăsa vreodată să mă compromit cu vre-un cuvânt. Lasă-mă să stau chiar drept pe Cuvântul Tău, să-L predic. Mie nu-mi pasă ce vine sau pleacă, sau ce face cineva, cât de mulți Sauli sau fii ai lui Kish se ridică, câți din aceia sau ceilalți, doar lasă-mă, Doamne, să prezez către acel loc.**

Toată frica morții... Eu spun aceasta cu Biblia în fața mea în această dimineață. Eu am aici un mic copil de patru ani de crescut. Eu am o fetiță de nouă ani și o adolescentă, pentru care sânt mulțumitor, care s-a întors pe calea Domnului. Dumnezeule, lasă-mă să trăiesc ca să-i aduc sus la povățuirea lui Dumnezeu. Pe deasupra, întreaga lume se părea că striga la mine. Femei de nouăzeci de ani și bărbați și tot felul, **“Dacă tu nu ai fi mers, noi nu am fi aici”**. **Și Dumnezeule, lasă-mă**

să prezez bătaia. Și dacă ar fi să mor, eu nu sânt mai mult.... Ar fi o bucurie, ar fi o plăcere să intru din această corupție și disgrație.

Dacă eu aş putea să fac acolo afară, un bloc patrat de o sută de milioane de Km patrați, și acela ar fi dragostea perfectă. Fiecare pas în direcția aceasta, s-ar îngusta până când noi am ajunge jos unde sântem noi acum. Ar fi doar numai o umbră a stricăciunii. Acel mic ceva care noi îl putem simți și pipăi că acolo este ceva undeva, noi nu știm ce este.

Oh, scumpul meu prieten, dragii mei, iubiiți mei ai Evangheliei, copii mei născuți către Dumnezeu, ascultați-mă pe mine, pastorul vostru. Aș vrea ca să fie ceva cale ca eu să vă pot explica aceasta vouă. Nu sânt cuvinte. Eu nu pot găsi.

Nu se găsesc niciunde. Dar dincolo de această ultimă suflare, este cel mai glorios lucru pe care voi l-ați.... Nu este nici un fel de a vă explica. Nu este nici o cale. Eu doar nu pot să o fac. Dar orice faceți voi, prieteni, lăsați deoparte totul până când voi primiți dragostea perfectă. Ajungeți la un loc unde voi puteți să iubiți pe fiecare, fiecare dușman, orice alceva. **Acea vizită pe care eu am făcut-o acolo m-a făcut un alt om, diferit. Eu nu mai pot fi vreodată, niciodată, să fiu același Frate Branham care eu am fost mai înainte.**

REGELE RESPINS -- JEFF.IN V-2 N-23 SUNDAY_ 60-0515M Par. 19-2 la 23-6

Acest trup muritor se îmbracă cu nemurirea. Trupul terestru se îmbracă cu cel ceresc. Vedeți ce vreau să spun? Acolo este un trup natural care este păcătos (Romani 6: 12), dar în asemănarea lui este un altul în care noi mergem. Și eu sânt recunoscător lui Dumnezeu, că eu pot spune ca păstor al vostru și ca fratele vostru, eu am văzut acei oameni, și eu l-am pipăit cu mâinile mele. Aceea este corect.

Observați, cu atenție. Priviți la Moise. Ilie, după ce Moise a murit și Ilie a fost luat la cer, ei au stat acolo pe Muntele Transfigurării cu simțul lui de vorbit, auzind, înțelegând și discutând cu Isus înainte de răstignire (Mat.17: 1-8). Acum, ce fel de trup avea el?

Priviți la Samuel. După ce el a fost mort cam de doi ani, a fost chemat înapoi în peșteră de vrăjitoarea din Endor, și a vorbit cu Saul cu limba pe înțelesul lui Saul, răspunzând înapoi, și cunoscând mai dinainte ce se va întâmpla, duhul lui încă neschimbat (fiind același). El era un profet (1 Samuel 28: 7-19).

PECETEA A CINCEA -- JEFF.IN FRIDAY_ 63-0322 Par. 387-2 (450) la 387-3 (452)

Acesta este un spirit (suflet) muritor într-un trup muritor, dar acum, tu nu poți fi în două trupuri deodată, dar pot fi două naturi în tine deodată. Acum, natura Duhului Domnului.... Când tu ești născut din nou, tu nu ești născut fizic, așa cum sânt bebelușii; dar ce s-a întâmplat, - nașterea spirituală a venit la tine (Ioan 3: 1-8 și 1Petru1: 22-23). Și în timp nașterea spirituală crește în inima ta, a lui Dumnezeu, acolo este un trup fizic sau un trup ceresc, crescând ca să primească acel spirit (duh). **Și când viața părăsește acest trup, ea merge în acel trup.** Chiar în momentul în care acest trup este prezentat (îndreptat) către pământ, duhul vine înăuntru, și când duhul iese afară din acest trup, acolo este un trup care așteaptă. “Pentru că noi știm că după ce acest cort se desface, noi avem unul care deja așteaptă” Vedeți? Acela este, trupul spiritual al oamenilor.

INTREBARI SI RASPUNSURI -- JEFF.IN COD SUNDAY_ 64-0830E Par. 1156-58

Acum, acela este un trup ceresc, (deci) noi când murim noi nu devenim un mit, o legendă, (ci) noi devenim un trup.

Dacă ar fi ca noi toți să murim, dacă bomba atomică ne-ar spulbera în clipa aceasta, în cinci minude de acum înainte noi am da mâna unii cu alții și ne-am îmbrățișa unul pe altul și am striga, și așa mai departe, și glorificând pe Dumnezeu. Da!

Și aceasta m-a ajutat pe mine, pentru că eu am avut o idee despre o persoană când a murit că sufletul ei doar a plecat. Dar când El mi-a arătat citatul că “Dacă acest cort se desface, noi avem deja unul care așteaptă” (2 Cor. 5: 1). Vedeți? Și noi trebuie să avem toate în trei-uri ca să avem perfecțiunea. Vedeți? Și acolo este un trup aici, apoi, acel trup care este un trup ceresc, și apoi trupul glorificat în înviere. Vedeți, aceea o face complectă. Vedeți? Deci nu este un mith, nu este o idee, nu este un spirit. Este un bărbat sau o femeie doar cum sânteți voi aici, doar exact așa.

Și atunci, cu ani în urmă eu am văzut locul celor pierduți, și am fost acolo. Eu vă spun vouă, prieteni, ca un om bătrân cum sânt, fiți convinși de ceea ce vă spun eu, în dimineața aceasta, de-a lungul națiunii, să nu vă doriți vreodată să vedeți acel loc. Acolo nu este vreo cale ca eu aş putea să.... Dacă eu aş fi un artist cu o pensulă, eu nu aş putea să pictez acel tablou. Ca un slujitor, eu nu vă pot descrie aceea vouă. Vorbind despre iad ca fiind un loc de ardere, aceea este de un milion de ori mai rău decât aceea, groaza care merge cu aceea.

Și raiul... sau acest loc, oriunde ar fi fost, eu nu știu cum să-l numesc. El s-a referit la el ca “sufletele de sub altar”. Dar când a fost, eu nu am avut niciodată, acolo nu este vreo cale de a putea explica cât de măreț este. Acum, voi doar trebuie să luați cuvântul meu, eu sânt doar un om. Vedeți? Dar aceste vedenii care întotdeauna se întâmplă doar exact în felul în care eu v-am spus, și voi știți că fiecare a fost adevărată, și aceasta este adevărată deasemenea.

Orice faceți voi, dacă voi vă pierdeți orice altceva (sănătatea, puterea, vederea, orice ar fi aceasta), nu pierdeți ACEEA. Acolo nu este nimic să se compare cu EA. Nu există vre-un cuvânt în limba engleză ca să poată exprima aceea. Dacă voi spuneți “perfect” este dincolo de aceea; “superb”, este dincolo de aceea, “sublim”,Nu sânt cuvinte pe care eu să le cunosc care să poată exprima aceea, pentru că era în felul acesta..... Și atunci, să ne gândim, (că) aceea nu este sfârșitul (capătul) acelui lucru încă.

“Dar după cum este scris, -Ochiul n-a văzut, nici urechea n-a auzit, nici la inima omului nu s-a suit, lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru acei ce Îl iubesc” (1 Corinteni 2: 9)